

Redovisning av internationella samarbetet med Janis Brenner. Our Voices Part 1.

Janis Brenner är en verksam danskonstnär och utövare av modern danshistoria då hon har levt och verkat under den dramatiska utvecklingen av contemporary dance i USA med all hennes erfarenhet som dansare i Murray Louis/ Alwin Nicolais Company och därefter som frilansande koreograf och pedagog med världen som arbetsfält.

Under en arbetsvecka som bestod av fyra dagars workshop på Danscentrum av Janis Brenner och mig och en avslutande föreställning av våra solon, Our Voices. Samarbetet med Janis Brenner var mycket intensivt och vi lyckades också få till ett bra samarbete med Danscentrum och Dansalliansen så att Janis Brenner kunde hålla sin Voice and Movement Improvisation workshop som var mycket uppskattat.

Vi vill med detta projekt tillföra något konkret till den historielöshet jag upplever den moderna dansen lider av i Sverige. Till vår stora glädje var de 12 deltagarna på Janis workshop en bra blandning av dansare med olika bakgrund och olika åldrar. Detta projekt har ambitionen att sammanföra flera dansgenerationer att dela sina erfarenheter med improvisation som metod och praktik för att dela danshistoria med samtida dans.

Our Voices avslutades med vår visning på i Danscentrums stora studio den 5 juni.

Janis Brenner presenterade tre solon: Seraphic Song av Mary Wigman (1929), Songs from The Hill av Meredith Monk 1975-76 och hennes egna solo Where- How- Why trilogy (2012)

Jag presenterade 2 solon, Trigger Point (2013), Tremolo(2014) samt 2 videoverk med dans av Helena Franzén och video av Håkan Jelk (Perla 1 och 2 från Reykjavik).

Kvällen avslutades med Our Voices, en duo baserad improvisation med kropp och röst av och med Helena Franzén och Janis Brenner, tillsammans med deltagare från workshopen som var med och sjöng.

Det var en stor och engagerad publik som kom och kvällen blev mycket uppskattad.

Babis Harall var moderator för kvällens avslutade samtal. Vi pratade om hur Janis och mina vägar korsats under åren och återkom ofta till det starka behovet av att ha en förebild, en slags mentor och finna ett sammanhang i sitt konstnärskap. Just detta sammanhang har jag verkligen funnit i New York, bl.a. genom Janis och våra pågående samtal om de konstnärliga villkoren för vår pågående verksamhet. under kvällens gång kom samtalet också att handla om frågor och tankar som jag ständigt återvänder till; hur man kan se på koreografi, hur och på vilket sätt kan man prata om rörelse som konstnärligt uttryck? Både jag och Janis delar en obändig tro på rörelsen som ett eget självständigt uttryck och en tilltro till dansaren som interpret. Under kvällen pratade vi också om var dansen är på väg idag, internationellt, i Sverige och om hur vi arbetar fram våra verk idag, jämfört med hur det såg ut när vi började med vårt koreografiska arbete.

Vi vill vi fortsätta att utveckla och utvidga detta betydelsefulla samarbete och planerar att bjuda in självaste Meredith Monk och fler äldre, nu verksamma koreografer som kan bidra till Our Voices Part 2. Jag ser en betydelsefull samarbetspartner i Dansmuséet som scen och mötesplats och på det sättet kan vi nå ut till en större och bredare publik. Danscentrum är intresserat av en uppföljning och vill utvidga sin verksamhet även till andra lokaler. Vi har många idéer om hur vi kan nå ut och dela med oss av vårt fortsatta samarbete med projektet Our Voices. Förutom föreställningar kan det tex handla om samtal/ seminarier där danshistoria flätas samman med nutid. Janis Brenner pratar om hennes tolkning av Mary Wigmans solon som hon är en unik uttolkare av och fortsätter med länken Alwin Nicolais. Jag blir nästa länk och pratar om mitt samarbete med Margaretha Åsberg/ Pyramiderna och hur mitt eget konstnärskap har influerats av den moderna dansens historia och av samtiden Vi vill verka för att hitta nya nycklar, få större förståelse och närmare kontakt med den egna danshistoria och därmed sin samtid. Både dansutbildningar och allmänheten i stort kan ta del av dessa samtal och föreställningar!

Stockholm 25 juni 2014 Helena Franzén